

påføres denne forpligtelser – meddeles ved underskrift på ægtepagten.

De nye former for værgemål – værgemål efter værgemålslovens § 5 og samværgemål efter værgemålslovens § 7 – der foreslås indført, medfører ikke, at de personer, der kommer under denne form for værgemål, fratages den retlige handleevne. Endvidere kan værgemål af denne art være begrænset til at omfatte enkelte aktiver eller økonomiske anliggender eller for § 5-værgemål personlige forhold. Er de pågældende i stand til at handle fornuftsmæssigt, vil de således gyldigt kunne indgå ægtepagt også uden værgens samtykke.

Bestemmelsen i § 35, 2. pkt., om formkravet til værgesamtykke foreslås på denne baggrund omformuleret.

Til nr. 2

Forslaget om ophævelse af lovens § 52 er en følge af, at denne bestemmelse, hvorefter det tilkommer en umyndiggjorts ægtefælle sammen med værgen at bestyre den del af fællesboet, hvorover den umyndige ægtefælle har haft rådigheden, foreslås overført til værgemålsloven, jf. § 33 i forslaget til denne lov.

Til § 10

Lov om registreret partnerskab

Ændringen er en følge af, at myndighedsloven, der indeholder reglerne om forældremyndighed og samværsret, fremover foreslås benævnt lov om forældremyndighed og samvær, jf. § 53 i forslaget til værgemålsloven.

Til § 11

Lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav

Loven om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav indebærer, at retskraftige afgørelser om privatretlige krav, der i en borgerlig sag eller en straffesag er truffet af en finsk, islandsk, norsk eller svensk domstol, har bindende virkning her i landet og kan fuldbyrdes her.

Undtaget fra lovens anvendelsesområde er dog bl.a. efter lovens § 7, stk. 1, nr. 1, afgørelser og forlig vedrørende umyndiggørelse og ophævelse af umyndiggørelse, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af en afgørelse, der har bindende virkning her i landet efter art. 22 i konventionen af 6. februar 1931 indeholdende international privatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål.

Som følge af de nye former for værgemål og den ændrede terminologi, der foreslås ved værgemålslo-

ven, bør bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 1, formuleres i overensstemmelse hermed.

Til § 12

Børneloven

Til nr. 1

Ifølge børnelovens § 11, stk. 1, om skriftlig anerkendelse af faderskab skal faderens underskrift af anerkendelsen være bekræftet af en advokat eller to vitterlighedsvidner, der udtrykkeligt skal bevidne underskriftens ægthed, dateringens rigtighed og underskriverens myndighed.

Bestemmelsen anvendes således, at skriftlig anerkendelse ikke er mulig for umyndige, dvs. umyndiggjorte og unge under 18 år. For disse personer gælder i dag, at de kun kan anerkende faderskabet over for statsamtet ved fremmøde der, og at en anerkendelse i øvrigt kun kan modtages, hvis det findes ubetænkeligt, at afgørelsen om faderskab ikke træffes af retten, jf. lovens § 11, stk. 4. Efter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 3, kræver anerkendelse af faderskab over for statsamtet tillige værgens samtykke, hvis den opgivne fader er under 18 år.

Justitsministeriet har overvejet, om der bør fastsættes en regel om, at skriftlig anerkendelse af faderskab heller ikke kan anvendes, hvis faderen er under værgemål efter værgemålslovens § 5. Da sådanne værgemål ikke medfører, at den, der kommer under værgemål, fratages sin retlige handleevne, og da der allerede efter de gældende regler i bekendtgørelse nr. 650 af 18. september 1990 om behandling af faderskabssager m.v. er mulighed for, at statsamtet indkalder den opgivne fader til et møde, hvis det anses for betænkeligt at modtage den skriftlige anerkendelse, kunne det anføres, at der ikke er grundlag herfor.

Det kan imidlertid i praksis være vanskeligt at udskille de sager, hvor det kan være betænkeligt at modtage en skriftlig anerkendelse. Endvidere er anerkendelse af faderskab til et barn født uden for ægteskab en vidtrækkende retlig disposition, som også har meget væsentlig betydning for det barn, som sagen drejer sig om. Da det endvidere ikke helt kan afvises, at den, som er opgivet som far til et barn, vil kunne være udsat for pres med hensyn til anerkendelsen, har Justitsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt at foreslå, at skriftlig anerkendelse ikke kan anvendes af personer, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5.